

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 10005 af 24/10/2019 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - kommuner - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 19-3123

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - kommuner - ej medhold

J.nr. 19-3123

En kvinde indbragte en klage til Ligebehandlingsnævnet, idet hendes ægtefælle modtog et originalt brev om ejendomsskat, mens kvinden modtog et brev mærket ”kopi”. Kvinden gjorde gældende, at der var tale om forskelsbehandling på grund af køn. Ægteparret ejede deres fælles bolig i lige sameje. Valget af, hvem der modtog det originale brev ved ejerskab i lige sameje, var ifølge den indklagede kommune foretaget vilkårligt. Dette vilkårlige valg medførte i kommunen en ligelig fordeling mellem kønnene. Der var herefter ikke oplysninger i sagen, der tydede på, at kvindens køn direkte eller indirekte var årsag til, at hun alene modtog et brev mærket ”kopi”. Klager fik derfor ikke medhold i klagen.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med, at en kvinde modtog en kopi af brev om ejendomsskat.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at klager modtog en kopi af brev om ejendomsskat.

Sagsfremstilling

Klager, der er kvinde, har klaget til Ligebehandlingsnævnet over sin bopælskommune og over Skatteministeriet.

Klager og hendes ægtefælle ejer deres fælles bolig i lige sameje.

Ved kommunens opgørelse af ejendomsskat 2019 modtog klager et brev mærket ”kopi”, mens hendes ægtefælle modtog et originalt brev.

Det fremgår af brevet til klager bl.a.:

”Såfremt betalingen ikke er tilmeldt betalingsservice, vil indbetalingskort blive fremsendt ca. 14 dage før forfaldsdatoen for hver rate. Er der flere ejere, sendes der kun til 1 ejer.

...

Betalingsinformation fremgår af den originale ejendomsskattebillet”

Det fremgår af brevet til klagers ægtefælle bl.a.:

”Tilmeldt betalingsservice ved beregningen - derfor ingen indbetalingskort”

Side to i både det originale brev og i brevet mærket ”kopi” indeholder en række informationer. Det fremgår bl.a.:

”Betaling

Er betalingen af ejendomsskat ikke tilmeldt til betalingsservice, vil der blive sendt indbetalingskort til 1 af ejerne, som beskrevet på ejendomsskattebilletten.

Såfremt der ikke er adgang til indbetalingskort, kan den digitale løsning på [kommunens hjemmeside] benyttes fra ca. 14 dage før forfaldsdatoen. Indbetalingen bliver registreret i vores system med det samme.

Der sendes ingen indbetalingskort hvis ejendommen er tilmeldt til betalingsservice. Betaling til [kommunen] via betalingsservice er uden gebyr. ”

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 12. januar 2019.

Den indklagede kommune har for nævnet oplyst, at kommunen ved ejendomme med to ejere med samme ejerandel sender den originale opkrævning til en ”hovedejer”, mens den anden ejer modtager kopi som ”ligestillingsejer”. Hvis den ene ejer ejer mere end den anden ejer, bliver den ejer med størst ejerandel valgt som ”hovedejer”. Valget af ”hovedejer” bliver ifølge kommunen foretaget vilkårligt, hvis der er tale om to ejere med samme ejerandel.

Kommunen har også oplyst, at der i kommunen på tidspunktet for sagens behandling i nævnet var 12.976 ejendomme med to ejere med samme ejerandel. Heraf var 6.747 ejendomme registreret med en kvinde som ”hovedejer” og en mand som ”ligestillingsejer”, mens 6.047 ejendomme var registreret med en mand som ”hovedejer” og en kvinde ”ligestillingsejer”. De resterende 182 ejendomme ejedes af enten to mænd eller to kvinder.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at hun er udsat for kønsdiskrimination. Klager modtager ikke de samme oplysninger som sin mand om deres hus, som de ejer i lige sameje.

Klager kender flere kvinder, hvor forholdet er det samme som for klager.

I ægteskabet er det klager, der står for betaling af udgifter og sørger for, at budgettet passer.

Hvis der er specielle oplysninger vedrørende betalingen - som det var tilfældet i 2019, hvor nogle boligejere kunne have indefrosset gæld til Skat - ville det ikke fremgå af kopien, men alene af den opkrævning, der blev sendt til klagers mand.

Af opkrævningen til klagers mand fremgår, at der ved manglende betaling ville blive sendt en opkrævning alene til klagers mand, der er i besiddelse af originalen.

Klager går ud fra, at der er fuld ligestilling, når det kommer til betaling af gebyrer eller lignende.

Det er sørgeligt, at vi i dagens Danmark ikke er i stand til at sende to enslydende breve til begge ejere uanset køn.

I en andelsboligforening bliver alle andelshavere ligeligt informeret.

Det offentlige har et medansvar for uligheden mellem kønnene. Alle offentlige instanser burde fjerne uligheden mellem kønnene, hvor det er muligt. Det gælder både for mænd og for kvinder.

Det offentlige har gennem generationer været styret af traditioner og vanetænkning, som er medvirkende til, at man ikke kan se uligheden mellem kønnene.

Når der oprettes søgekriterier, skal man stille spørgsmålet, om der er taget højde for ligestillingen. Det er mennesket, der har opfundet systemet samt opstillet regler og søgekriterier. Derfor kan mennesket også ændre diskriminerende regler, der er med til at opretholde ulighederne.

Klager beder ikke om to regninger eller om, at ejendomsskattebilletten bliver delt op. Klager ønsker blot, at samtlige ejere af den samme ejendom modtager enslydende opgørelser og ikke - som i klagers tilfælde - en kopi til kvinden, der ikke indeholder helt de samme oplysninger som originalen. Kommunen skal ikke dele ligeværdige ejere op og angive den ene som mere værdig end den anden.

Ønsket om ligestilling er fravalgt. Systemet kunne tage højde for, at der er to ligeværdige køn, som begge skal behandles med lige meget respekt. Der kunne sendes enslydende original til alle ejere.

Til eksempel sætter ægteparrets forsikringsselskab begge brugere på samme brev med samme oplysninger.

Det må være et fåtal, hvor begge ejere af en ejendom betaler det forfaldne beløb. Hvis originalen bliver sendt til alle ejere af en ejendom, vil det fremgå af den, hvordan betalingen er aftalt. Ved køb af ejendomme bliver betalingsmåde aftalt med det samme.

Det gør ikke forholdet mere gennemtænkt eller retfærdigt, at der er tale om fælles retningslinjer for de 98 kommuner. Det viser blot, hvor rigtigt systemet er.

På baggrund af kommunens oplysninger er der tilsyneladende flere kvinder end mænd, der får udleveret originalen. Ligestilling går imidlertid begge veje. Det er fortsat ikke i orden, at ligeværdige ejere ikke kan få præcis de samme oplysninger.

I dag modtager borgere ikke post på adressen, men i e-Boks. Digital post med ejendomsskattekortet behøver alene at indeholde ejendomsnummeret samt betalingsoplysninger og ikke en eventuel beskyttet adresse. Hvis ejerne vil betale hver for sig, kan dette aftales med Skat.

Man kunne nytænke og være villig til at ændre systemet, frem for at se begrænsningerne for, hvorfor det ikke kan lade sig gøre. Borgere skal have retten til selv at beslutte, hvordan de vil fordele ansvaret. De, der har pligten, skal også have rettigheden.

Fra den 19. april 2019 har både mor og far ret til og krav på digital post om fælles barn. Der bliver dermed sendt et signal om, at myndighederne ikke hænger fast i fortiden. Hvis man på samme måde kunne sende oplysninger om ejendomme, ville vi komme endnu et skridt mod nutiden. Skulle en enkelt mand eller kvinde have behov for at fralægge sig ansvar, kan dette ske frivilligt på oplyst grundlag.

Kommunen gør gældende, at klagen vedrører forhold, der er gældende for alle ejendomme i Danmark.

Ejendomsskattebilletten er en oversigt over skatter og afgifter, der også indeholder oplysning om de vurderingsansættelser, som danner grundlag for beregningen af ejendomsskatten også kaldet grundskyld.

Det er ejendommen, som vurderes og beskattes, og den eller de til enhver tid tinglyste ejere, som er forpligtede til at betale skatterne.

Hvordan ejere fordeler skatten mellem sig, og hvem der betaler, har kommunen ikke lovhjemmel til at forholde sig til. Derfor er det ikke muligt at sende to regninger fordelt mellem ejerne, men alene en samlet regning.

Tidligere blev ejendomsskattebilletten sendt til ejendommen adresseret til begge ejere i adresserunden. Begge ejere kunne dermed åbne kuverten.

Ved overgang til digital post opstod spørgsmålet om, hvem der skulle have skattebilletten og eventuelt indbetalingskort.

Løsningen fra kommunens systemleverandør blev, som det er i dag. Man udnyttede, at ejerne fra start var registreret som ”hovedejer” og ”ligestillingsejer”. Man valgte at sende den originale opkrævning til ”hovedejeren”, mens ”ligestillingsejeren” modtager en kopi.

For at undgå, at begge ejere indbetaler de forfaldne beløb, modtager alene ”hovedejeren” eventuelle indbetalingskort.

Valget af ”hovedejer” er tilfældigt i den indklagede kommune. Kommunen modtager ejerskifter direkte fra tinglysningen, og når de registreres, ser opsætningen således ud:

Kommunen forholder sig kun til, om den ene ejer ejer mere end den anden. Derudover bliver valget foretaget tilfældigt. Kommunen kunne vælge flere muligheder, hvilket kommunen imidlertid ikke har ønsket.

Hvis en borger er uenig i det valg, som er foretaget, kan det ændres. Det kræver alene, at borgeren tager kontakt til kommunen og beder om, at der byttes rundt, hvis det er den anden, som står for det økonomiske i husstanden. Begge ejere kan dog i dag benytte kommunens digitale betalingsløsning, som er oplyst på ejendomsskattebilletten.

For andelsboliger sender kommunen alene en opkrævning til andelsboligforeningen. Kommunen har ingen viden om, hvordan den enkelte forening fordeler betalingen.

Forholdene omkring opkrævningen af ejendomsskat er fælles for samtlige 98 kommuner. Med ændring af reglerne for ejendomsskatter fra 2021 vil det formodentlig blive muligt at opkræve ejendomsskat forholdsmæssigt, idet det skal foregå via forskudsopgørelsen.

Ved Folketingets indførelse af den tvungne indefrysning blev begreberne blandet sammen, da indefrysning er personlig og forholdsmæssig. Udfordringerne blev løst i samråd med Skatteministeriet.

Da ejendomsskattebilletten ikke må deles op, fremgår den samlede indefrysning af ejendomsskattebilletten. Når ejendomsmæglere beder om ejendomsoplysninger, får de tilsvarende den samlede gæld oplyst.

Til gengæld modtager den enkelte borger en særskilt årsopgørelse med oplysning om borgerens egen gæld. Når gælden skal indfries, modtager den enkelte borger sin egen opkrævning.

Klagen vedrører et landsdækkende spørgsmål. Ansvarer ligger i Skatteministeriet som ressortministerium. Kommunikationen med kommunens IT-leverandør om udvikling, opsætning mv. ligger i Skatteministeriet. Kommunen har ikke mulighed for at beskrive, hvordan IT-systemet virker.

Forskellen mellem det originale brev, der sendes til "hovedejeren", og brevet mærket "kopi", der sendes til "ligestillingsejeren", ligger i, at der på originalen – såfremt ejendomsskatten er tilmeldt betalingsservice – står: *"Tilmeldt til betalingsservice ved beregningen – derfor ingen indbetalingskort"*.

Dette kunne også stå på brevet mærket "kopi". Der er imidlertid tale om en standardblanket, som gælder for alle kommuner, og andre kommuner har andre linjer med i det originale brev.

Kommunen kan ikke skrive begge ejere i adressefeltet, hvis ejerne ikke bor samme sted. Det ville skabe problemer, hvis den ene part f.eks. var flygtet på grund af vold, og kommunen skrev en forkert adresse på opkrævningen. Derfor har kommunen valgt at holde brevene adskilt. Der er også andre scenarier såsom ejendomme med administratorer og ejendomme med mere end to ejere. Det originale brev bliver sendt til administrator, revisor eller en anden person, der efter det oplyste tager sig af det praktiske, og alle ejere får i så fald alene en kopi uden indbetalingskort. Hensynet til beskyttelse af persondata medfører også, at ejere, der ikke bor sammen, ikke skal have oplysninger om medejers adresse.

Den indklagede kommune er alene indklaget i sagen, fordi klager bor i kommunen. Forholdet havde været det samme, hvis klager havde boet i en hvilken som helst anden kommune.

Der er kun ét system i Danmark til at beregne kommunernes ejendomsskatter. Dette system skal kunne klare alle de typer af ejerskaber, der findes på alle landets ejendomme.

Kommunen forholder sig ikke til, hvordan ejerne har relation til hinanden. Når kommunen sender opkrævning til ejendomme, tager kommunen ikke for hver ejendom stilling til, om opkrævningen kan blive sendt samlet med begge navne i adressefeltet.

Hovedårsagen til, at det originale brev og brevet mærket "kopi" ikke er helt ens, er, at systemet er udformet til, at en kommune kan vælge at få indbetalingskort sendt med ud, når ejendomsskattebilletten for det kommende år bliver sendt ud.

Denne løsning valgte den indklagede kommune til og med 2017. Ved denne løsning er forskellen nødt til at være der, fordi der ikke kan sendes ens brev til alle ejere, da der derved vil være risiko for, at alle betaler. Dette ville bevirke, at kommunen skulle bruge tid på at returnere for meget indbetalt ejendomsskat. Kommunen kan ikke blot returnere til en af ejerne, hvis der er tale om ægtefæller/samlevende uden fælles konto.

I den nye autoritative ejerfortegnelse kommer "hovedejers" til at hedde "primær ejer". En af ejerne bliver valgt som "administrator" (hovedmodtager) i forbindelse med registrering af ejerskabet.

Skulle ejerne synes, at det er den forkerte ejer, der modtager det originale brev, kræver det kun et opkald eller en mail at oplyse, at det er den anden ejer, der skal have dette brev. Hvis ejendommens betalinger tilmeldes betalingsservice, har det ingen betydning.

Systemet har fungeret fint for samtlige landets ejendomme. Der er derfor tale om én klage ud af 26-27.000 ejendomme.

Hvis kommunerne skal fortsætte med at opkræve ejendomsskatter, kan det ikke afvises, at den tanke, som klager har rejst, kan indgå i fremtidig udvikling af systemet. Systemet er under udfasning, og der bliver derfor alene foretaget de mest nødvendige rettelser i forhold til ny og ændret lovgivning.

Skatteministeriet har indhentet sine bemærkninger fra Vurderingsstyrelsen.

Vurderingsarbejdet er i vid udstrækning baseret på oplysninger indhentet fra offentlige registre og fra offentlige myndigheder, dvs. Bygnings- og Boligregistret (BBR), matriklen, Plansystem. DK, oplysninger om geodata fra Geodatastyrelsen, Det Centrale Personregister (CPR), Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), Tinglysningsregistret, Danmarks Adresseregister (DAR), Ejendomsstamregistret (ESR) m.v.

I det konkrete tilfælde hentes oplysninger om ejerforhold ind i vurderingssystemet fra Ejendomsstamregistret, som varetages af kommunerne. Vurderingsstyrelsen har ikke mulighed for at ændre i disse data. Fokus for Vurderingsstyrelsen er på vurdering af den enkelte ejendom uden skelen til, hvordan ejerforholdene er registreret på køn, alder, etnicitet m.v., da dette er uvæsentligt for vurderingsarbejdet.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn efter lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven).

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af køn behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål, og midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Den indklagede kommune har oplyst, at brev med opkrævning af ejendomsskat bliver sendt til den ene ejer i tilfælde, hvor to ejere ejer en ejendom i lige sameje. Den anden ejer modtager et brev mærket ”kopi”, hvorefter en række oplysninger fra det originale brev ikke fremgår.

Den indklagede kommune har endvidere oplyst, at valget af, hvem der modtager det originale brev ved ejerskab i lige sameje, bliver foretaget vilkårligt. Af de ejendomme i den indklagede kommune, hvor to ejere ejer en ejendom i lige sameje, er 6.747 ejendomme registreret således, at en kvinde modtager det originale brev, mens 6.047 ejendomme er registreret således, at det er en mand, der modtager det originale brev.

Klager og hendes ægtefælle ejer deres fælles bolig i lige sameje. Klagers ægtefælle modtog det originale brev om ejendomsskat, mens klager modtog brevet mærket ”kopi”.

Nævnet lægger efter oplysningerne fra den indklagede kommune til grund, at valget af, hvem der skal modtage det originale brev, er vilkårligt, og at dette vilkårlige valg i den indklagede kommune medførte en ligelig fordeling mellem kønnene. Der er herefter ikke oplysninger i sagen, der tyder på, at klagers køn direkte eller indirekte var årsag til, at hun alene modtog et brev mærket ”kopi”.

Nævnet vurderer på den baggrund, at klager ikke har påvist faktiske omstændigheder, der tyder på, at hun har været udsat for forskelsbehandling på grund af køn.

Klager får derfor ikke medhold i klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 2, nr. 1, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Ligestillingsloven

- § 1 a, om lovens anvendelsesområde
- § 2, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling
- § 2, stk. 4, om delt bevisbyrde

<19-3123>